

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Paupertatis sors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

*Varia
hominum
fortes.*

b Luc. 16.
20. 2.

*Lazarus &
Abraham
eundē por-
tum in-
gressi.*

Lib. 16. Mo-
ral. c. 17.

*Diues in
caelo & in
inferno.*

1.
Serm. 1. in
Vigil. Nati-
uit.

*Olim sinus
Abrahae,
nunc Chri-
sti.*

2.

a Matt. 5. 3.

stria diuitia affluunt; & vix expanso reti fera in illud incidunt. Aliqui ex diuitibus parentibus nati, veniunt in magnam paupertatem, & amittunt hereditatem suam: non scientes vnde hæc illis infelicitas. Alij conseruant & augent amplum suum patrimonium, quacunque adhibita industria: quod totum non casu euenit, sed dispositione caelesti. Sed maiorem adfert admirationem, quod DEVS per vias aded in specie repugnantes: quales sunt paupertas cum suis miserijs & calamitatibus; & diuitia cum suis commoditatibus & solatijs; faciat suos electos sanctos & perfectos. Quis non miretur pauperem illum b *Lazarum visceribus plenum*, ad quæ *lingenda canes accesserunt*, aded ab dominibus desertum, vt desideranti vel micæ panis, quibus familiae subueniret, nullus esset qui daret, etiamsi in conspectum veniret cuiusdam diuitis, qui *epulabatur quotidie splendide*. Sed pauper hic ascendens per hanc paupertatis viam ad magnam sanctitatem, cum mortuus esset, portatus fuit ab Angelis ad locum quietis, vbi erat alius, qui in mundo fuerat valde diues, potens, ac opulentus, Patriarcha scilicet *Abraham*, qui hac via, aded in exterioribus ab altera diuersa, ascendit ad perfectionem aded sublimem, vt (quod Sanctus Gregorius perpendit) locus huius quietis accepit appellationem ab ipso diuite, & vocatus fuerit *sinus Abrahae*, in quem pauper est ingressus, vt quiete & solatio fruereetur. vt diuites hinc suam timeant damnationem, videntes Epulonem illum diuitem, qui non fuit Lazaro compassus: indè verò animentur ad sanctitatem procurandam, aspicientes illam, quam habuit diues *Abraham*, quæ prælata fuit sanctitati pauperis.

§. 1. Paupertatis fors.

NEC TAMEN est cur pauperes tristentur, quod sinus Abrahae diuitis requies sit & solatium Lazari: nam in lege Euangelica murata est & meliorata compellatio nostri solatijs, postquam DEI filius, qui est in sinu aterni sui Patris, videns (vt Sanctus Bernhardus ait) *paupertatem* in terra valde esse abiectam, voluit illam nobilitare, faciendo se ipsum pauperem & mendicum; & suscipiendo miseras Lazari; vt in sinu suo exciperet omnes, qui eius paupertatem æmularentur: quo facto pauperum fors ed plus honoris accepit, quod gloriosior est imitatio CHRISTI veri DEI, quam *Abrahami* eius serui. Et vt illos magis excitet ad sortem suam iudicandam felicem, semper ipse gloriatus in hoc est, quod pauperum causa faueret, supplens defectum diuitiarum temporalium magna abundantia spiritualium: ideoque suam prædicationem auspiciatus est dicens: *a beatos esse pauperes*, modo *spirituales* essent; & ex necessitate, vt dicitur, facerent virtutem;

& æque

& æque libenter hanc sortem acceptarent, atque si propria sponte illam elegissent. Et huic paupertati promisit regnum Cælorum: faciens illam instrumentum & medium ad consequendum *regnum Dei, quod est iustitia, pax, & gaudium in Spiritu sancto*, cum omnium virtutum thesauris, certoq; pignore, quod præmium sit accepturus regnum æternum.

Et quamvis hæc duæ rationes sufficiant, ut maxima cum voluptate quietus sis & cõtentus cum tua sorte, si sis pauper: audi tamẽ alias duas, quæ omninõ explebunt sinus tuos lætitiâ. *Prima* est, ut firmissime credas; paupertatem non casu aliquo euenisse, sed ordinatione ac voluntate cælestis tui Patris: quam merito debes omnibus tuis votis ac desiderijs præferre: magnam in eo tuam consolationem ponendo, quod sis pauper, propterea quod dille talẽ te esse velit, & sic conformes voluntatẽ tuam cum diuina; in qua (ut dixit Dauid) *est vita, honor, solatium, veraque felicitas temporalis & æterna*: & tunc erit verè diues, tũ hanc habueris voluntatẽ ad eõ diuinã conformem. Nam (ut S. Gregorius ait) nihil est ditius bona voluntate, cum qua veniunt omnia bona, quæ animas diuites faciunt. Et propterea dixit Sapiens; *est quasi diues, cum nihil habent*; quia ita est ad eõ contentus, atque si plurima haberet. & hæc sunt summæ diuitiæ, iuxta illud Augustini: *si diues censetur, qui multum auri habet in cista: non erit diues, qui Deum ipsum habet in anima* & quamvis paupertas euenierit tibi ex malitiâ Dæmonis aut hostium tuorum, quemadmodum S. Iob; & quamvis sit pœna tuorum peccatorum, semper debes altiorem finem agnoscere diuinæ providentiæ: & hanc pœnam amplecti, propterea quod ipse eam velit, ac statuat: dicens cum eodem S. Iob: *d Dominus dedit Dominus abstulit: su nomen Domini benedictum*. Satis mihi est, ipsum voluisse, me esse pauperem, ut id ego, & bonum meum iudicem, & sim contentus cum eo.

AD HANC ipsam rationem magis corroborandam, aliam subijcies, qua tibi persuadeas, Deum tibi dedisse paupertatem, non propterea solum, quod d velit, & ita uniuersali totius mundi ordini conueniat, alios esse pauperes, alios diuites in eo: sed nominatim, quod tibi ipsi id magis expediat ad tuam salutem; & medium sit quo maiorem in omnibus virtutibus perfectionem consequaris. Altissima enim sua sapientia prouidit, viam & sortem diuitiarum tibi futuram periculosam, propter occasiones incidenti in innumera peccata, quas illa fors frequentes offert. Quare ex amore, quo te prosequitur, voluit, te per angustam paupertatis semitam deducere: quæ tibi erit securior, si lubens effectus eos amplectaris, qui illam comitantur: gaudens scilicet quod tanquam pauper alteri seruiens, panẽ tuum cum labore tuo lucreris; & reliqua ministreria praestes, ferasque alias misere-

Pauperum
exaltatio.

b Rom. 14.
17.

3.
Paupertas
sua Dei vo
luntas est.

b Psal. 29:6.

Homil. 5. in
Euangel.

c Prov. 13:7.

d Job 1. 21.

4.
Deus amor
suis se fecit
pauperem.

cPsal. 87. 10

Conandum
sed cum re-
gatione.

5.

cPsal. 37. 21.

cTob. 4. 23.

Pauperum
amicus
Dei.Tract. 2.
c. 10.
In Regula.
c. de Pau-
perato.Lazarus con-
solatio a.
terna.

rias, quæ pauperes ipsos sequuntur: sic enim paupertatem amplexus est Dominus ille, qui dixit: *e pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea*: cum autem fui *exaltatus*, statim fui *humiliatus & conturbatus*. Non tamen contra eiusdem prouidentia diuinæ ordinem erit, si in bonum & sanctum finem per media licita, & moderatione conueniente, aliqua temporalia bona tibi procures. Sed tunc etiam debes esse contentus & pacatus, quocumque industria tuæ exitu; accipiendo illum tanquam signum voluntatis & prouidentia Dei, ad maiorem tuam utilitatem; collocando fiduciam tuam in paterna ipsius Dei prouidentia: qui uoluit & constituit, esse aliquos pauperes, ut in eis suauitatem ostenderet, & efficacitatem suæ gubernationis; prospiciendo eorum necessitatibus; & ingentia bona ex eorum miserijs educendo. ô paupertas suprema: quam te pauperes diligenter, si tuum protectorem, Deum esse agnoscerent, *f Pauper & inops* (ait Dauid) *laudabunt nomen tuum Domine*; nam à molestis curis, quas diuitiæ adferunt, expe diti, sentiunt in se & experiuntur Dei prouidentiam, in reparandis ipsorum necessitatibus: & sic laudes multiplicant, & in virtutum feruore crescunt: *g noli timere* (dicebat Tobias filio suo) *pauperem quidē uitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus Deū, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene*. Si magnū aliquem amicum haberes ditissimum, non te affligeret multum, quod te pauperē cerneret; propter spem magnam, quod is, intelligens tuam paupertatem, tibi subueniret. Si igitur *Deum amicum* habes, cuius sunt omnes mundi diuitiæ, cur te ita angit, quod sis pauper; nam sine dubio prospiciet tibi, si ita expedit; idque faciet uis, quas tu minime cogitas, quemadmodum in priori Tomo diximus, adhibito exemplo duarum pauperum *Ruth & Noëmi*, quod si permiserit, te pati ac premi; noli tamen angī; si illum tecum habeas: nam (ut S. Hieronymus ait) *assatim diues est, qui cum Christo pauper est*. Quod si dicas, Lazarum obiisse desertū ab hominibus: at propterea protectus fuit ab Angelis: nec vnquam *diues* ille epulo & aarus tantum cordis solatium cum suis omnibus diuitijs, ac delicijs habuit; ac ipse *Lazarus* cum suis vlceribus & miserijs. Et per totam æternitatem sortes illorum erunt ita commutate, ut diues in æternis tormentis crucietur, pauper uero æternis gaudijs fruatur.

§. 2. Sors diuitiarum.

SIDIUITIARVM sors tibi obtigit, quæ magni in mundo fit; sed simul scupis esse perfectus, non debes tuum solatium collocare in maiori honore, utilitate, aut delicijs, quas hæc sors secum tibi adfert: sed in eo, quod Dominus noster paterna sua prouidentia illam sit tibi largitus; ita ut, si paupertatis sortem dare uoluisset, libenter eam fuisses accepturus. Et, si in

futurum